

แผ่นเงินดุนรูปธรรมจักร จากเมืองโบราณกันทริชัย

ค้นคว้าและเรียบเรียง: นางสาวกรกช พานิชย์ ภัณฑารักษ์ชำนาญการ
พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ขอนแก่น

เมืองโบราณกันทริชัย

เมืองโบราณกันทริชัย ตั้งอยู่ที่ บ้านสระ ตำบลคันธารราษฎร์ อำเภอ กันทริชัย จังหวัดมหาสารคาม ปราการร่องรอยคุน้ำคันดิน ล้อมรอบ ผังเมืองเป็นรูปไข่ ภายในเมืองมีเนินโบราณสถาน ก่อสร้างด้วยอิฐทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า คือ “อุ่มญาคุ”

จากการขุดค้นขุดแต่งโบราณแห่งนี้เมื่อ พ.ศ.๒๕๑๕ พบรูป
ดินเผาปางสมาริจำนวน ๑ องค์ และแผ่นเงินดุนบรรจุในภาชนะดินเผา
โบราณสถานอุ่มญาคุมีอายุอยู่ในช่วงพุทธศตวรรษที่ ๑๔-๑๖
ในวัฒนธรรมทวารวดี หรือรา ๑,๒๐๐ ปีมาแล้ว

ภาพถ่ายทางอากาศเมืองโบราณกันทริชัย

เมืองโบราณกันทริชัย

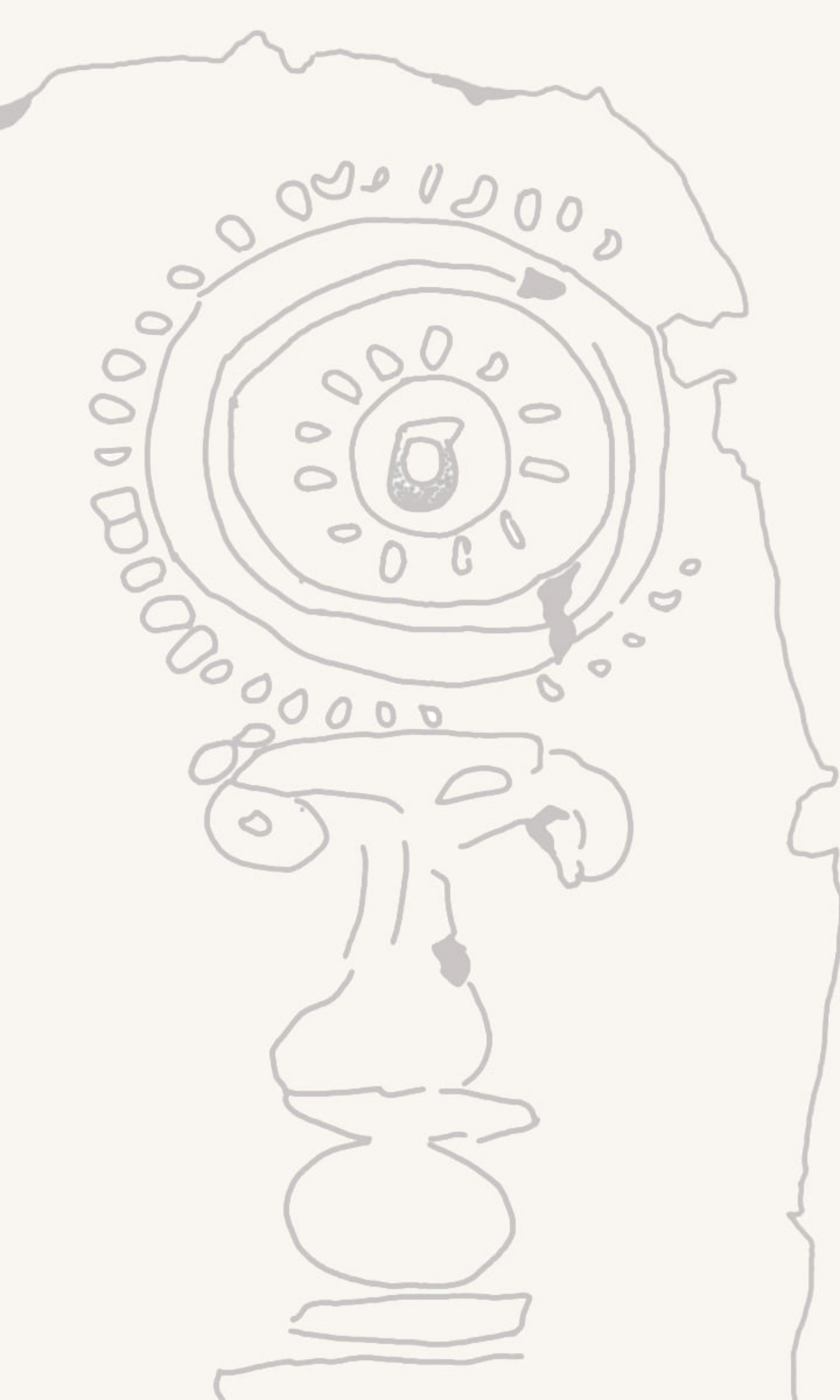
พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ขอนแก่น

แผ่นเงินดุน

แผ่นเงินดุน พบรากด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือของแท่นพระประธานโบสถานอุ่มญาคู โดยแผ่นเงินดุนบรรจุอยู่ในภาชนะดินเผา มากกว่า ๖๐ ชิ้น ลักษณะเป็นแผ่นเงินรูป สี่เหลี่ยมผืนผ้า ขนาดประมาณ ๑๐x๕ เซนติเมตร ทรงกล่างแผ่นดุนเป็นลวดลายต่างๆ อาทิ พระพุทธเจ้ายืนและประทับนั่ง ภาพเทวดาหรือบุคคลชั้นสูง ภาพสกุปและธรรมจักร

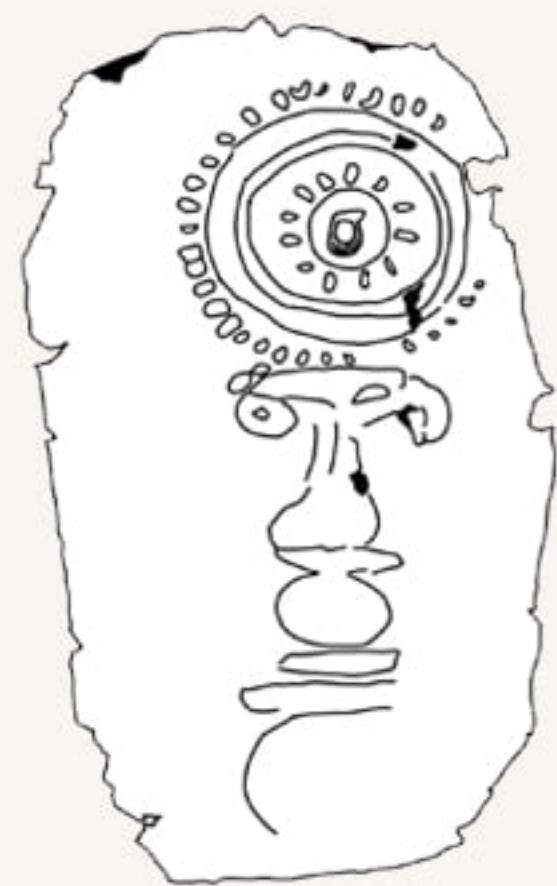

แผ่นเงินดุนรูปธรรมจักร

แผ่นเงินดุนรูปธรรมจักรที่พบ มีจำนวน ๔ รายการ
แบบที่ ๑ และ ๒ ดุนเป็นรูปธรรมจักร อยู่เหนือหม้อปูรณ์ฉะ
แบบที่ ๓ ดุนเป็นรูปธรรมจักรและเสา ขนาดข้างด้านด้วยดวงอาทิตย์
และ/หรือดวงจันทร์
แบบที่ ๔ ดุนเป็นรูปธรรมจักรและเสา

แผ่นเงินดุนรูปธรรมจักร

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ขอนแก่น

ความเชื่อในการสร้างแผ่นเงินดุน

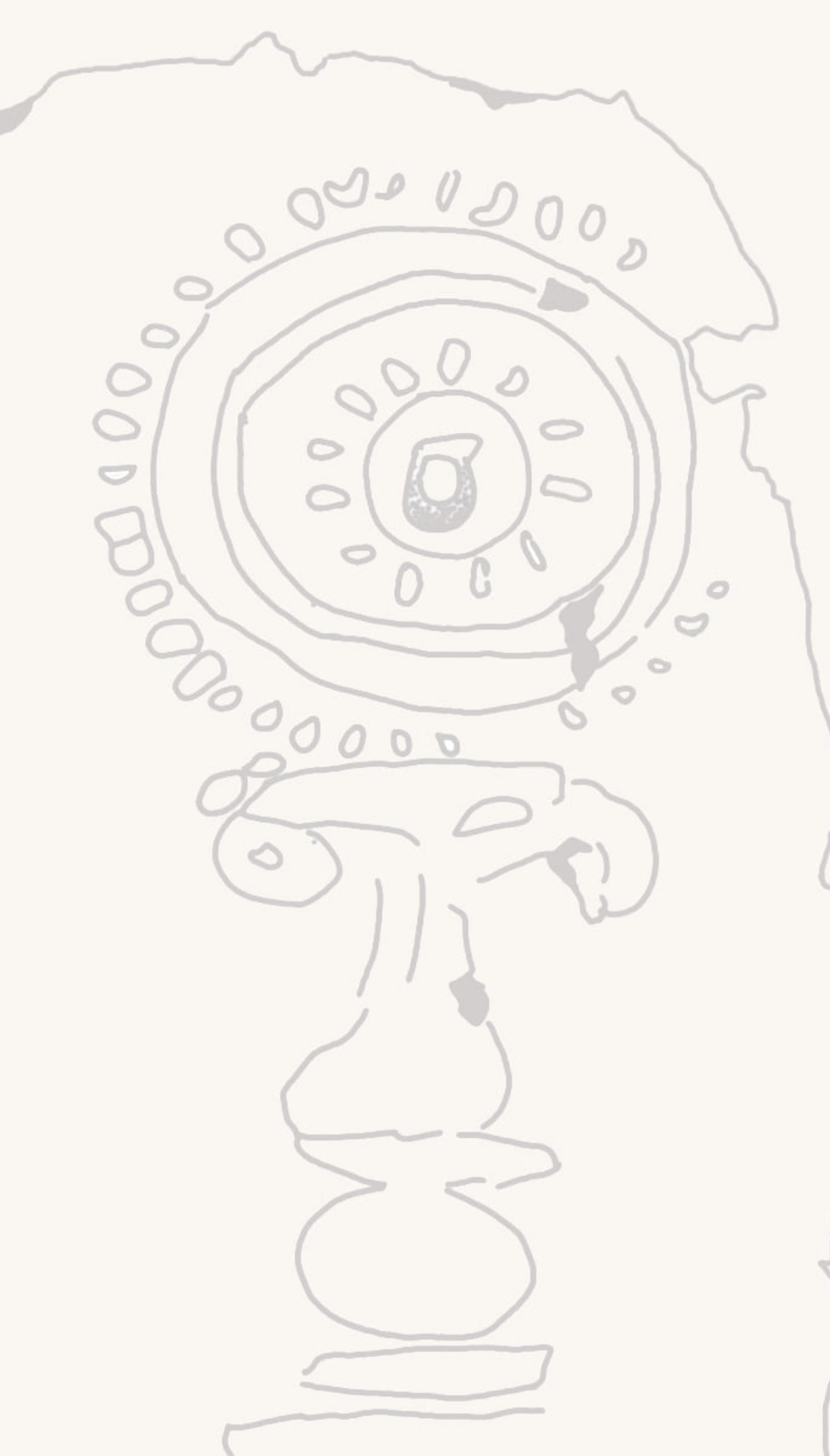
กลุ่มคนในวัฒนธรรมทวารวดีที่นับถือพุทธศาสนาแบบเถรวาท เชื่อว่า รอยพระพุทธบาท พระพุทธรูป พระพิมพ์ พระบุเงินบุทอง รวมถึงแผ่นเงินดุน จัดเป็นอุเทสิกเจดีย์อย่างหนึ่ง สร้างขึ้นเพื่อเป็น สิ่งระลึกถึงพระพุทธเจ้าและยังมีคติความเชื่อแฝงเกี่ยวกับการสร้าง อุเทสิกเจดีย์นี้ด้วย เช่น

๑. สร้างขึ้นเพื่อสืบอายุพระศาสนา

๒. สร้างขึ้นเพื่อเป็นบุญกุศลของผู้สร้าง

๓. สร้างขึ้นเพื่ออุทิศบุญกุศลให้แก่ผู้ที่ล่วงลับไปแล้ว

ข้อสังเกต

จากการเปรียบเทียบลดลายธรรมจักรบนแผ่นเงินดุน กับลดลายธรรมจักรที่พับในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน อาทิ ใบเสมาสลักลายธรรมจักรและหม้อน้ำจากจังหวัดอุดรธานี (ปัจจุบันจัดแสดงที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ขอนแก่น) และใบเสมาสลักลายธรรมจักรวัดสระพัง บ้านบัวสิมมา อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น พบร่วมกับลักษณะใกล้เคียงกันคือ รูปธรรมจักร เสา รองรับด้วยหม้อปูรณ์จะ นอกจากนี้ยังพบรูปธรรมจักรบน พระพิมพ์ดินเผาของกลุ่มพระพิมพ์ จากอำเภอตาดูน จังหวัดมหาสารคามด้วย

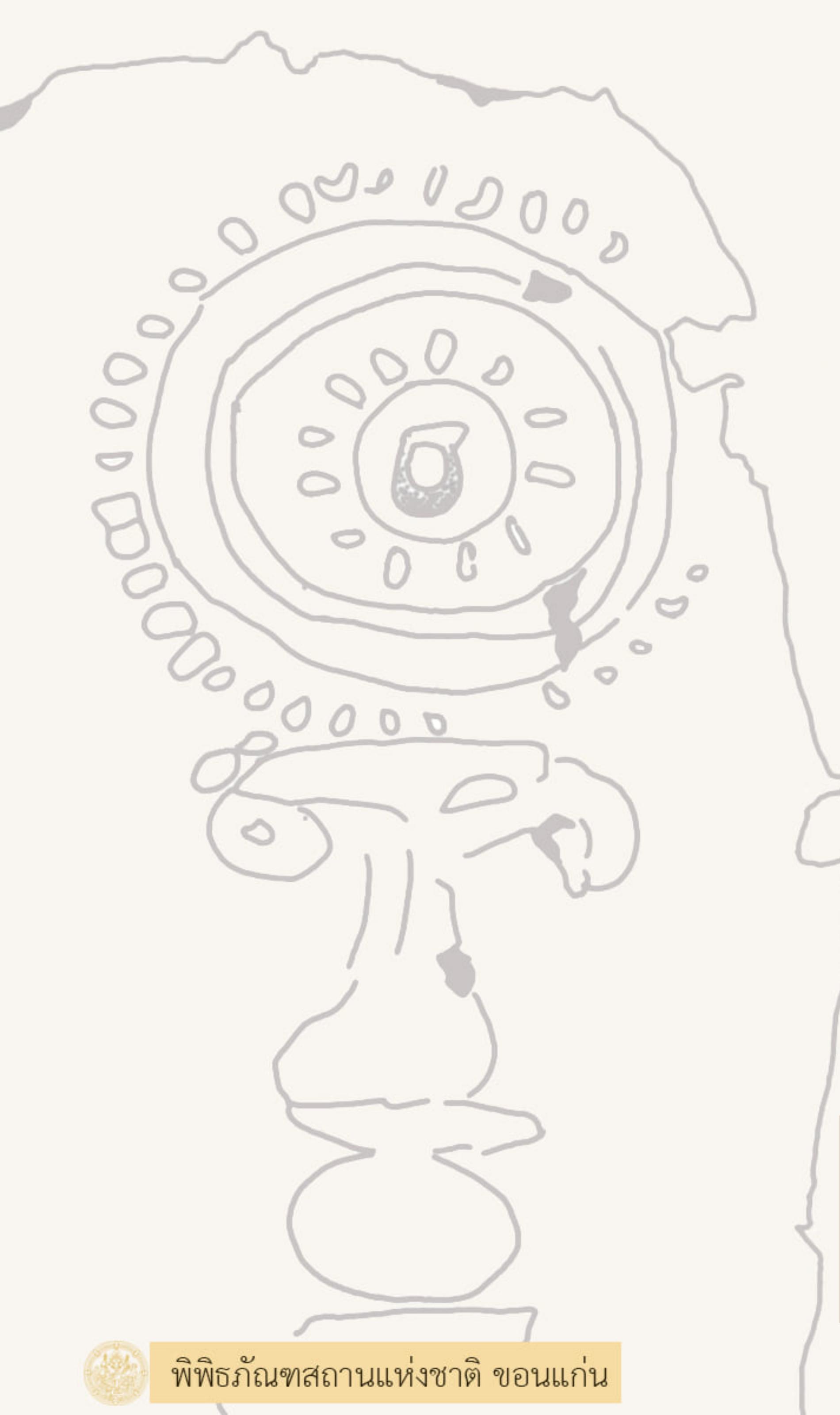
ใบเสมาสลักลายธรรมจักร และหม้อน้ำ ด้านข้างทั้ง ๒ ด้าน
ได้จากการจัดหัวดอุตราชานี ปัจจุบันจัดแสดงที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ
ขอนแก่น

ใบเสมาสลักลายธรรมจักรและเสา วัดสระทอง
บ้านบัวสินมา อําเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ขอนแก่น

รูปธรรมจักรบันพระพิมพ์ดินเผา
จากอำเภอนาดูน จังหวัดมหาสารคาม
ปัจจุบันเก็บรักษาที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ขอนแก่น

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ขอนแก่น

ที่มาและความหมายของธรรมจักรและหม้อน้ำ

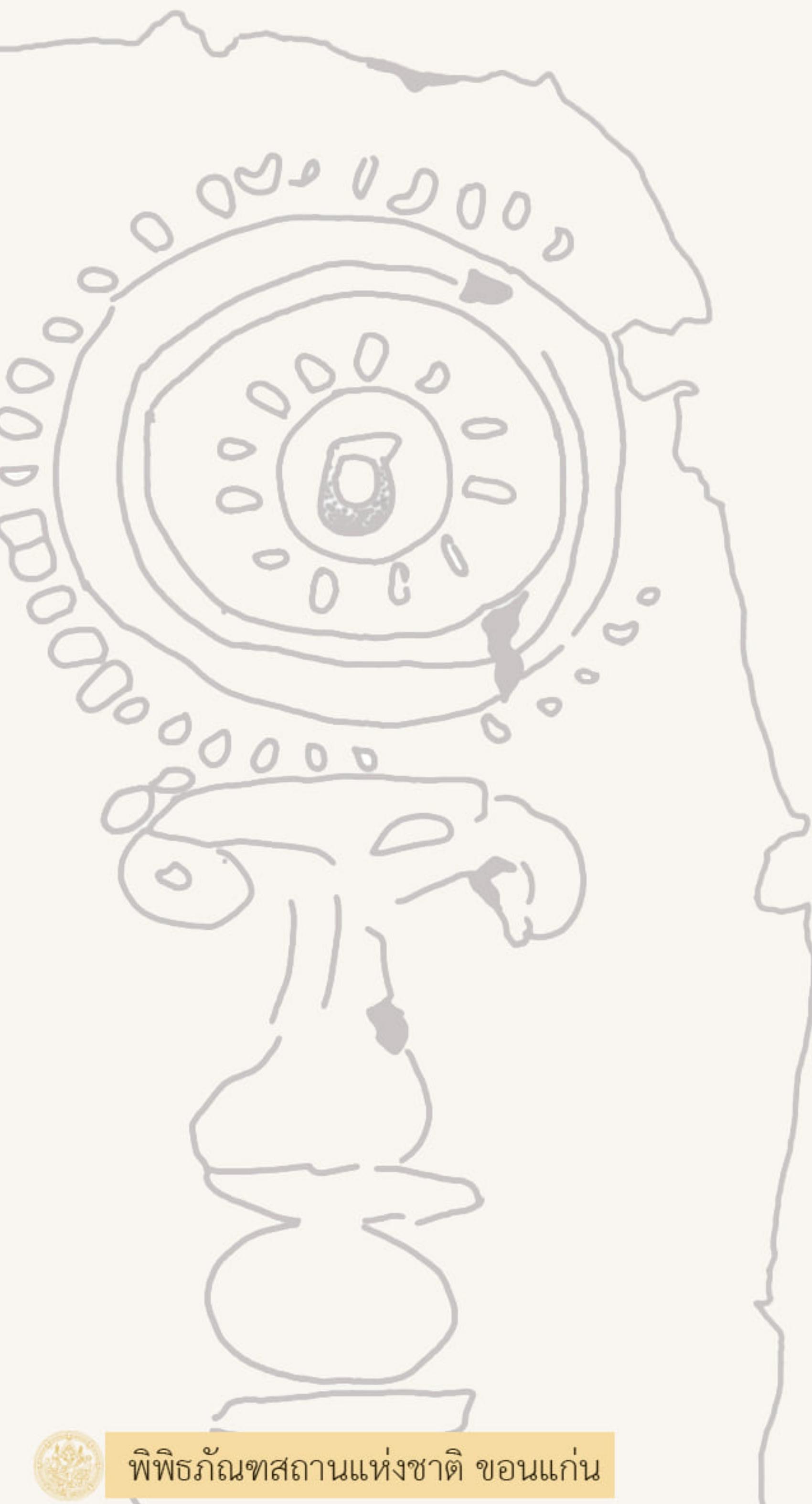

ธรรมจักร หมายถึงกงล้อแห่งธรรมของพระพุทธเจ้า เป็นสัญลักษณ์ของพระธรรมคำสอนในพุทธศาสนา และเป็นหนึ่งในสัญลักษณ์ของพระมหาจักรพรรดิ อันมีจักรรัตนะเป็นตัวแทนพระราชนิยม ปรากฏในธรรมจักรมาตั้งแต่สมัยอินเดียโบราณ พุทธศตวรรษที่ ๓-๔ อาทิ ภาพสลักบนชั้มประตุหน้าสูปสาญชี ศิลปะอินเดียโบราณ พุทธศตวรรษที่ ๖

หม้อน้ำ หม้อปูรณขวัญ เป็นสัญลักษณ์มงคล หมายถึง ความอุดมสมบูรณ์และความเป็นศูนย์กลางจักรวาล

ในสมัยอินเดียโบราณ พุทธศตวรรษที่ ๓ ยังไม่มีการทำรูปเคารพแทนองค์พระพุทธเจ้า แต่มีการใช้สัญลักษณ์แทน เช่น ธรรมจักรและกวัง ใช้แทนความหมายการปฐมนิเทศนา ณ ป่าอิสิปตันมฤคทายวัน หรือ ป่ากวัง เมืองพารานสี

เสาประดิษฐ์ใต้ของสหุปสาณจี ศิลปะอินเดียโบราณ

ที่มา: ห้องสมุดดิจิทัล ศ.มจ.สุภารดิศ ดิศกุล

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ขอนแก่น

สรุป

ในวัฒนธรรมทวารดีภาคกลาง มีการพบธรรมจักร เสาและกวางหมอบ
จำนวนมาก ออาทิ ธรรมจักรและกวางหมอบ จากวัดสนเน่ห์หา อำเภอเมือง
จังหวัดนครปฐม (ปัจจุบันจัดแสดงอยู่ที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พระนคร)
ธรรมจักรและเสา จากเจดีย์หมายเลข ๑๑ เมืองโบราณอู่ทอง
จังหวัดสุพรรณบุรี กำหนดอายุพุทธศตวรรษที่ ๑๒-๑๓

ในขณะที่หลักฐานทางโบราณคดีในวัฒนธรรมทวารดีภาคตะวันออก
เนียงเหนือตอนบนเชื่อว่ามีอายุไม่เก่าไปกว่าพุทธศตวรรษที่ ๑๓
มีส่วนคล้ายคลึงกับโบราณวัตถุที่พบจากเมืองโบราณสมัยทวารดี
ของภาคกลางทั้งในด้านคติการสร้างและรูปแบบทางศิลปะ ออาทิ
การสร้างพระพิมพ์ การทำสัญลักษณ์ทางพุทธศาสนา ธรรมจักร หม้อน้ำ
ซึ่งเหล่านี้เป็นหลักฐานทำให้เชื่อว่าวัฒนธรรมทวารดีภาคกลางได้แฝ่ขยาย
มายังดินแดนภาคตะวันเฉียงเหนือของประเทศไทย ก่อนจะพัฒนารูปแบบ
เป็นของตนเอง โดยเฉพาะการทำใบเสมา ซึ่งเป็นรูปแบบเฉพาะที่พับใน
วัฒนธรรมทวารดีภาคตะวันออกเนื่อง ความนิยมในการสร้างรูป
ธรรมจักร ปรากฏในรูปแบบภาพสลักมากกว่าประติมากรรมโลยก้าว

ธรรมจักรและกวางหมอบ จากวัดสเน่ห์ฯ
อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม
ปัจจุบันจัดแสดงอยู่ที่ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ
พระนคร

ธรรมจักรและเส้า จากเจดีย์หมายเลข ๑๑ เมืองโบราณอุ่ทอง
ปัจจุบันจัดแสดงอยู่ที่ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ อุ่ทอง

เอกสารอ้างอิง

กรมศิลปากร. ทำเนียบโบราณสถานอีสานบน. ม.ป.ท., ม.ป.พ., ๒๕๔๑.

_____ . นำชมพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ อุ่ทอง และเรื่องราวสุวรรณภูมิ. กรุงเทพฯ: ออมรินทร์พรินติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด, ๒๕๕๐.

_____ . ศิลปะทวารวดี: ต้นกำเนิดพุทธศิลป์ในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: ออมรินทร์พรินติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด, ๒๕๕๗.

พิริยะ ไกรฤกษ์. รากเหง้าศิลปะไทย. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ริเวอร์ บุคส์ จำกัด, ๒๕๕๕.

มยุรี วีระประเสริฐ. พระพิมพ์ดินเผาสมัยทวารวดีที่พบที่นาดูน จังหวัดมหาสารคาม (เอกสารอัดสำเนา).

ภาควิชาโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐, ๒๕๒๒.

รุ่งโรจน์ ธรรมรุ่งเรือง. รายงานการวิจัย เรื่อง หลักทิน-ใบเสมาในวัฒนธรรมทวารวดีภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ของประเทศไทย Sema Stones in Dvaravati Art of Northeastern Thailand, ๒๕๕๗.

อรุณศักดิ์ กิ่งมณี. โบราณสถาน-โบราณวัตถุในจังหวัดมหาสารคาม (เอกสารอัดสำเนา). สำนักงานโบราณคดี และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ ๗ ขอนแก่น, ๒๕๓๗.

